

РЕШЕНИЕ

№ 398

гр. Пловдив, 04.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Силвия Л. Алексиева

при участието на секретаря Жулиета П. Колева
като разгледа докладваното от Силвия Л. Алексиева Административно
наказателно дело № 20225330206306 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № 661005-F650239/09.09.2022 г.
на заместник директор на ТД на НАП Пловдив, с което на Булгартомейто ЕООД, ЕИК
200721447 със седалище и адрес на управление ****, на основание чл. 74, ал. 1, пр. 2
от Закона за счетоводството /ЗСч/ е наложено административно наказание –
имуществена санкция в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

В жалбата се излагат съображения, че НП е незаконосъобразно, тъй като нямало
нарушение, като моли да се приложи чл. 28 от ЗАНН и обжалвания акт да се отмени. В
съдебно заседание процесуалният представител на дружеството поддържа искането си
за приложение на института на маловажния случай, тъй като към настоящия момент не
били публикувани отчетите на предприятията от 2019 г. сега започвали тези за 2020 г.,
поради което забавянето в подаването на информация на практика не е довело до
негативни последици още по-малко такива за фиска.

В проведеното открито съдебно заседание въззиваемата страна ТД на НАП
Пловдив, чрез своя процесуалния представител, счита подадената жалба за
неоснователна. Излага съображения за законосъобразното съставяне на АУАН и НП, за
липсата на основание за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и че са взети
предвид всички релевантни обстоятелства при определяне на наказанието. Моли НП
да бъде потвърдено като правилно.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в
тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, доколкото е подадена в предвидения в
чл. 59 ал. 2 от ЗАНН срок, от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на
обжалване.

Разгледана по същество се явява неоснователна, поради следните съображения:

От фактическа страна съдът установи следното:

Жалбоподателят Булгартомейто ЕООД, представлявано от М. Н. Ж. е осъществявало търговска дейност през отчетния период и за финансовата 2020 г., за което подало годишна данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, депозирана на 20.06.2021 г. с посочени нетни приходи за продажби в размер на 4500 лева.

На 24.02.2022 г. в НАП постъпила информация от Агенция по вписванията, че дружеството Булгартомейто ЕООД не е подало ГФО за 2020 г. Г. М., заемаща длъжността „***“ към ТД на НАП Пловдив, въз основа на получената информация предприела проверка, която установила извършването на дейност през 2020 г. и липсата на подаден годишен финансов отчет (ГФО) в законоустановения срок, до 30.09.2021 г. Затова М. изпратила покана до дружеството жалбоподател, да се яви негов представител в 7-дневен срок от получаването □ в ТД на НАП Пловдив за съставяне на АУАН относно незаявяване за обявяване на ГФО за 2020 г. в законоустановения срок пред Търговския регистър към Агенция по вписванията.

На 21.04.2022 г. Годишния финансов отчет за 2020 г. на дружеството бил подаден в Агенция по вписвания

На 27.04.2022 г. е съставен АУАН с № F650239, с който е констатирано, че жалбоподателят, като задължено лице не е публикувала ГФО за 2020 г. в ТР към АВ до 30.09.2021 г., като нарушението било извършено на 01.10.2021 г. Констатирано е от актосъставителя, че към момента на съставяне е заявен за обявяване и представен такъв (на 21.04.2022 г.), но в законоустановения срок това не е било сторено, като по този начин не е спазена разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Същия АУАН е съставен в присъствието и връчен на представителя и управителя на дружеството.

С оглед пропускането на срока за подаване на ГФО за 2020 г. и въз основана посочения АУАН е издадено обжалваното НП. С последното на дружеството била наложена на основание чл. 74, ал. 1, пр. 2 от ЗСч имуществена санкция в минимален размер на 200 лв. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от писмените доказателства по делото – АУАН № F650239/27.04.2022г., възражение, пълномощно, покана, актуално състояние на Булгартомейто ЕООД, заповед на Изп. директор на НАП.

Установената фактическа обстановка не се оспорва от страните поради което съдът я възприе за правилно описана в АУАН.

Относно приложението на процесуалните правила:

С оглед изложеното, съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като материалната компетентност на административнонаказващия орган следва от така представената Заповед № ЗМФ-644/28.08.2020 г. на министъра на финансите. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административнонаказателното производство по налагане на наказание санкция на жалбоподателя, нито са ограничени правата му. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя, като съдържа подробно описание на обстоятелствата на нарушението, от значение за съставомерността му и за параметрите на вмененото нарушение, нито е ограничено правото му по чл. 44 от ЗАНН в тридневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Съставен е в присъствие на представител на нарушителя, а в деня след съставяне на АУАН представител на

дружеството е направил своите възражения.

Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл. 57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

От правна страна съдът намира следното:

Съгласно чл. 38 ал. 1 т. 1 от ЗСч всички търговци по смисъла на Търговския закон публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или съответния орган чрез заявление за вписване и представяне за обявяване в Търговския регистър в срок до 30 юни на следващата година. Съгласно чл. 74, ал. 1, пр. 2 от ЗСч, който е задължен и не публикува финансов отчет, се наказва с глоба в размер от 200 до 3 000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв.

Правилно е определен и субектът на административнонаказателната отговорност, а именно дружеството, извършващо търговската дейност. Правилен е изводът на съставителя на акта и издателя на постановлението, че с поведението, изразило се в бездействие, е осъществено нарушение на посочената разпоредба на чл. 38 ал. 1 т. 1 от ЗСч, като въпреки задължението не е заявен за публикуване до 30.09.2020 г. ГФО за 2019 г. в търговския регистър към агенция по вписванията, въпреки че дружеството е извършвало дейност.

В настоящия случай по делото не се спори, а и от ангажираните гласни и писмени доказателства се установява, че не е спазен срока по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч в редакцията му към момента на извършване на нарушението, удължен с пар. 33 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение до 30.09.2021 г. и не е подадено заявление за вписване ГФО за 2020 г., като нарушението е било извършено на 01.10.2021 г. Неизпълнението на предвиденото в ЗСч задължение в указания от закона срок е административно нарушение, за което правилно е ангажирана отговорността на дружеството.

Не са и ангажирани от страните и доказателства, които да съдържат индиция за установяване на някакви различни обстоятелства, от приетите в АУАН.

Субект на нарушението е юридическо лице, поради което и въпросът за вината не се изследва.

Следователно се установява да са изпълнени всички признаци на нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

По наложената санкция и приложението на чл. 28, б. „а“ ЗАНН.

Коректно административнонаказващият орган е определил и наложил имуществена санкция в минимално зададения в чл. 74, ал. 1, пр. 2 от ЗСч размер от 200 лв. Нарушението е извършено за първи път и не носи белези, които биха обусловили налагането на имуществена санкция в размер по-висок от минималния. Освен това декларираните приходи от продажби са в размер на 4500 лв., като предвидения процент в който следва да се наложи санкцията от 0,1 до 0,5% обуславя по-малък размер от определения минимум от 200 лв.

Съобразно разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, съдът трябва в пълнота да изследва релевантните за изхода на спора факти, като това включва и преценка за наличието, респективно отсъствието на такива обстоятелства, дефиниращи случая като „маловажен“. Преценката на административнонаказващият орган за „маловажност“ се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол.

Съгласно чл. 93, т. 9 от НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление /в конкретния случай административно нарушение/, с оглед на липсата

или незначителността на вредните последици, или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Тази разпоредба е приложима и в процеса, развиващ се по реда на ЗАНН, съобразно изричната препращаща норма на чл. 11 от ЗАНН.

По наказанието:

Правилно описаното нарушение е съотнесено към съответстващата му санкционна разпоредба по чл. 74 ал. 1, от ЗДДС, която предвижда, че който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38 от ЗСч, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв. Настоящият случай касае именно неизпълнено задължение за публикуване на ГФО.

Съдът намира, че правилно административнонаказващият орган е съобразил критериите за оразмеряване на административната санкция по чл. 27 от ЗАНН, основният сред които е тежестта на нарушението, като е наложил глоба в нейния минимален размер от 200 лв.

Определеното спрямо жалбоподателя наказание в НП отговаря на целите по чл. 12 от ЗАНН, като не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, т.е. не е налице „маловажен случай“ на административно нарушение. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго регламентирана дейност, при която за извършено нарушение се налага съответно наказание, като прилагането на санкцията е винаги въпрос на законосъобразност. В случая с НП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ за неизпълнение на задължение към държавата, регламентирано в ЗСч. Според настоящия състав аргументите да отхвърли подобно възражение са следните – целта на закона, за въвеждане на задължение на управителите за публикуване на ГФО е публичност и защита на интереса на останалите участници в търговския оборот и дисциплиниране на самите търговци да спазват политика на публичност на делата си. Интересите на търговския оборот не са били охранени. Нарушението е формално и не се изисква да са настъпили вреди, но и обществената опасност на деянието не се явява по-ниска или липсваща поради личностните особености на субекта на нарушението. Забавата в публикуването на ГФО се явява значителна – близо шест месеца до съставянето на АУАН и отстраняването не се дължи на добросъвестността на търговеца, а на започналото административнонаказателно производство. Съдът намира, че едно добросъвестно поведение от негова страна, преди спрямо същия да бъде започнато административнонаказателно производство, би могло да характеризира случая като маловажен, но такова не е било налице. Едва след започване на производството, е подаден ГФО, което е било продиктувано от съставянето на АУАН за извършеното административно нарушение. От наказващия орган са били взети предвид смекчаващите вината обстоятелства и обществената опасност на нарушението и е определена санкция на минимума на размера на санкционната норма, което съдът намира за законосъобразно и справедливо. С оглед на изложеното съдът приема, че не са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административнонаказателна отговорност.

Същевременно наказателното постановление е съобразено с процесуалния и материалния закон, поради което настоящият съдебен състав като намери, че извършването на нарушението от страна на жалбоподателя е доказано по категоричен начин по делото, а обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и

правилно, то следва да бъде потвърдено.

По разноските:

От изхода на спора съгласно чл. 63д , ал. 3 от ЗАНН право на разноси възниква в полза на въззиваемата страна, но същата не отправя такава претенция, поради което и такива не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Районният съд Пловдив

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 661005-F650239/09.09.2022 г. на заместник директор на ТД на НАП Пловдив, с което на Булгартомейто ЕООД, ЕИК 200721447 със седалище и адрес на управление ****, на основание чл. 74, ал. 1, пр. 2 от Закона за счетоводството /ЗСч/ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му на страните пред Административен съд Пловдив, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____